

NÁVRH OBECNÍCH SYMBOLŮ OBCE MÁLKOV

Středočeský kraj

Pro výběr možných figur, které by mohly být použity do obecních symbolů obce Málkov je možno vymezit několik skupin námětů:

Ve většině českých obcí není běžný nálezný starých vyobrazení znaků obce např. na otiscích pečeti nebo razítek, jejichž obsah by byl využitelný do tvorby nové obecní symboliky. Proto je nutno vytvořit zcela nové obecní symboly, jejichž námět lze čerpat z mnoha oblastí:

- z názvu obce- tzv. mluvící znamení,
- ze znaků významných majitelů obce,
- z dějinných událostí nebo pověstí,
- z významných stavebních památek obce, významných komunikačních staveb
- z přírodních a krajinných zajímavostí,
- ze symbolického vyjádření místního světce jakožto patrona obce jeho atributy,
- ze specifického historického nebo současného povolání obyvatel obce,
- z připomínky na narození, život, tvorbu významné osobnosti v obci.

Není znám otisk pečeti obce.

JMÉNO OBCE :

Málkov znamená Málkův dvůr. Osobní jméno Málek vzniklo z přídavného jména malý substantivizující příponou –ek.

Možnost využití figur do návrhu znaku: tzv. mluvícího znamení (znázornění názvu obce figurou): není využitelné

HISTORIE OBCE : její zakladatel, vrchnost, majitelé obce.

Přesný termín založení obce není již možné zjistit, jedná se však nepochybně o obec velmi starou. Monografie Hořovicka a Berounska datuje první zmínku již z 12.století. Obec Málkov snad založil nebo byl významným držitelem majetku v obci Málek, podle něhož je obec pojmenována, nejdříve Málkovy později Málkov. Jako první písemná zmínka o obci je

uváděn rok 1548, kdy byl do Desk zemských učiněn zápis o darování panství Tmaň majitelem Oldřichem Karlem ze Svárova svým strýcům Václavovi a Karlovi. Součástí tohoto daru byla tvrz, dvůr a ves Tmaň a celá ves Málkov. Zápis se však vztahoval již k roku darování v roce 1540. Majitelé tohoto majetku se však rychle střídali: Ludmila z Řehnic, její syn Jan Myška ze Žlunic, Václav z Nehvizdek (zemřel 1554), Havel Trmal z Toušic (1554), jeho druhorozený syn Václav (1581), vdova po něm Anna Trmalová z Losu (1592), od roku 1608 byl majitelem její syn Zdeněk Trmal z Toušic, který zemřel při výpravě proti císařskému lidu v Sedlčanech. Za to jeho byl majetek, jehož součástí byla i ves Málkov konfiskován. Majitelem se stává Jan Mencl z Kollersdorfu (1622), Greifenfelsové z Pilsenburku (1680), další z majitelů Bedřich Desfours kolem roku 1780 postavil zámek v Tmani. V roce 1824 připadl tmaňský zámek JUDr. A. Mudrochovi, jenž dal na Koukolově hoře postavit kapličku zasvěcenou sv. Blažejovi. Dalšími majiteli panství, včetně obce Málkova byla v letech 1862 – 1948 rodina Noltschova. Poslední majitelkou zámku se stala Anna Noltschová, která se v roce 1939 ve Francii provdala za syna světově známého výrobce pneumatik Michelin. Druhou světovou válku prožila ve Francii a majetek přešel do správy německých úřadů.

Ottův naučný slovník uvádí k obci: **MALKOVY, MALKOV**, ves v Čechách, hejtmanství Hořovice, okres Beroun, fara Borek-Suchomasty (část Tmaň), pošta Zdice; 39 domů, 249 obyvatel (1890), vápenice a vápenné lomy.

Jak je patrné z přehledu byl významnějším rodem vlastníci panství v její historii rod Trmalů z Toušic, který vlastnil Tmaň s Málkovem 78 let (1544-1622). Další vlastníci a rody hrály spíš epizodní roli. Až poslední majitelé panství rodina Noltschů se zasloužila o hospodářský rozkvet panství včetně Málkova. Rodina Noltschů vlastnila majetek ze všech rodů nejdéle celých 86 let (1862-1948).

Rod Trmalů z Toušic byl starou českou vladyskou rodinou, která odvozovala své jméno od Toušic, vsi v blízkosti města Kouřimi. Trmalové jsou v této obci uváděni již roku 1447. V polovině 16 století se rod rozdělil na dvě větve. Starší vymřela na začátku 17. století Janem Trmalem z Toušic. Představitel mladší větve Havel Trmal z Toušic získal v roce 1544 statek Tmaň včetně Málkova. V roce 1622 bylo však tmaňské zboží Trmalům zkonfiskováno za jejich aktivní účast v protihabsburském odboji.

Erbem Trmalů byl modrý štít se zlatou nádobou se dvěma uchy, která se podobala škopku. Z nádoby vyrůstalo pět červených karafiátů v klenotu se sedmi karafiáty. Bartoloměj Paprocký z Hlahol uvádí 7 karafiátů s devíti karafiáty v klenotu, Někteří členové rodu nosili ve štítu karafiáty pouze čtyři. V heraldické literatuře je též zobrazována nádoba na květiny, která se podobá džbánů s dvěma uchy nebo jsou karafiáty zobrazovány bez nádoby.

Vyobrazení dle Milana Myslivečka

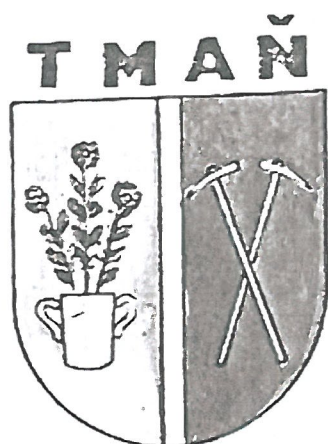

Vyobrazení z díla Paprockého

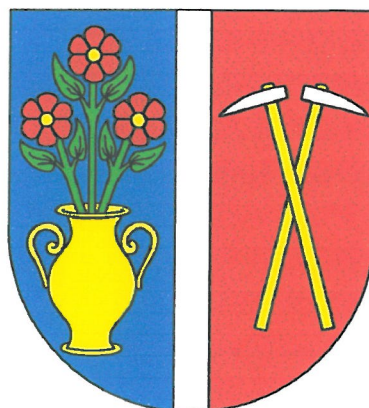

Vyobrazení z knihy Jana Pelanta

Erb Trmalů použil do svého návrhu znaku obce Tmaň z roku 1975 heraldik Karel Liška. Tento znak se stal předlohou pro heraldika Stanislava Kasíka pro vytvoření oficiálních symbolů obce Tmaň. Znak a vlajka ze znaku vycházející byly obci Tmaň uděleny Rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR profesora Václava Klause číslo 74 z 28.11.2000. Vydaný dekret pak nese datum 18.12.2000. Oficiální popis znaku z Rozhodnutí zní: Modro-červeně polcený štít se stříbrným zúženým kulem. Vpravo ve zlaté váze s uchy tři červené šestilisté květy se zlatými středy na zelených stoncích se dvěma listy, vlevo zkřížené stříbrné lamačské špičáky na zlatých násadách.

Návrh znaku od Karla Lišky

Znak udělený obci předsedou PSP ČR

Zdá se, že Málkov v historii hrál nevýznamnou roli malé obce, která byla závislá na majitelích tmaňského panství. To podporuje i fakt, že v roce 1654 měl pouze 9 usedlostí, z nichž pouze 4 byly obydlené, ostatní pusté) a to, že se dosud v literatuře nepodařilo najít zmínku o tvrzi nebo hradu v okolí Málkova i když výrazná krajinná dominantu vrchu Lejškova se přímo nabízí k vybudování třeba strážního hradu. Tuto nepodloženou možnost však naznačuje mapa Čech známá ze dvou vydání z let 1620 a 1630 vydaných Johannesem Janssoniusem s názvem

Bohemia in suas partes geographiae distincta, kterou vytvořil holandský rytec, nakladatel a knihkupec Petrus Kaerius Caelavit (1871-1646) .

Na této mapě je označen Málkov s grafickou značkou významného objektu. O tomto objektu není žádná další zpráva, možná tento objekt včetně části obce vzaly za své ve víru třicetileté války a nedochovala se o tom žádná zpráva. Možná jeden z větších statků vznikl na půdorysu starého panského sídla.

V literatuře nebyl zjištěn případný znak rodiny Noltschů

Možnost využití figur do návrhu znaku:

Trmalové, obec Tmaň modrá tinktura v obou znacích. Možnost barvy štítu, nebo její části nebo figury ze znaku.

DĚJINNÉ UDÁLOSTI NEBO POVĚSTI

O vrchu Lejškovu uvádí spisovatel Schiller ve svém německém popisu berounského kraje z roku 1788, že na „holém temeni hory jsou v kameni zřetelně k rozeznání „otisky nohou lidí mladých i starých koňských kopyt a kravských i ovčích paznehtů“. Byly to patrně dolíky ve vápencové skále, vyhloubené účinkem dešťové vody.

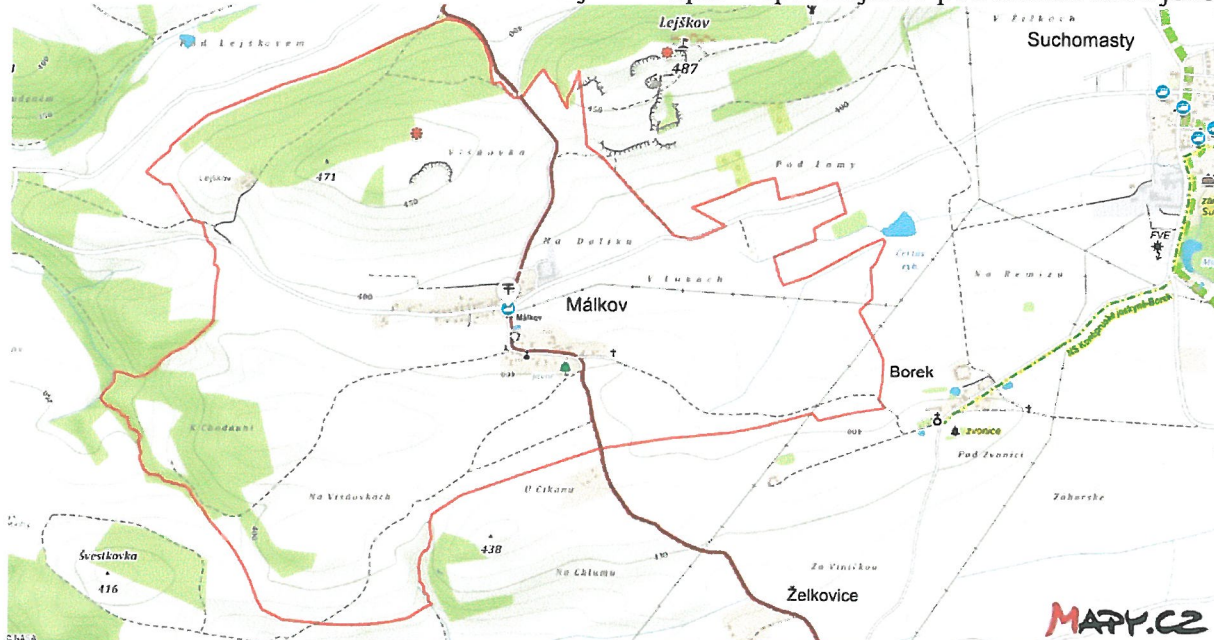
Další pověst se vztahuje k Lejškovu a pojednává o odcizení a navrácení zvonů ze Suchomast. Zvony v Suchomastech byly větší a zvučnější než zvony v Tmani. Tmaňští je chtěli pro sebe, a proto je z kostela sv. Mikuláše odcizili a zavěsili na svou věž. Zvony se však přes noc vrátily zpět domů. Na vrchu Lejškově jsou prý dodnes k vidění zelené kruhy v trávě, které tam zanechaly odpočívající zvony.

K obci se neváže žádná významná dějinná událost nebo pověst, jejíž by bylo možné symbolizovat ve znaku

Symboliku figur z pověsti nenavrhují do návrhů znaku.

POLOHA OBCE, ČÁSTI OBCE, VÝZNAMNÉ KOMUNIKACE, STAVEBNÍ PAMÁTKY:

Obec Málkov se nachází v mírném údolí na jižním úpatí kopce Lejškov pod sedlem mezi jeho

dvěma vrcholy. Obec je vzdálena 9,5 km od okresního města Beroun a je tvořena pouze jednou částí se samotou Lejškov. Obcí prochází silnice třetí třídy III/11531 spojující Chodouň vedoucí přes Málkov do Suchomast.

Nejvýznamnějšími historickými stavbami v obci jsou rozsáhlý hospodářský dvůr čp.19 na severní straně obce a kaple.

Hospodářský dvůr je obestaven budovami do tvaru U. Na průčelí štítu otočenému k silnici je nápis Malkovy. Stavby jsou vyžděny z kamene s nárožními prvky a ostěními oken z červených cihel. Právě kombinace bílého kamene s červenými z cihel se vyskytuje na dalších hospodářských objektech v okolních obcích – např. v obci Tmaň bývalý velkostatek a lihovar. Tyto stavby pochází většinou z přelomu 19 a 20 století

Kaple z 18. století je pozdně barokní, čtvercového půdorysu se zkosenými rohy. Fasáda je členěná lizénami. Kaple má stanovou střechu se zvoníčkou s třiramenným křížem na vrcholu. Vchod do kapličky je segmentově sklenutý a nad ním je kasulové okno. Vnitřek kaple je sklenut plackou. Kaple je jednoduše zařízena s obrazem Krista. Téměř totožná kaple je v sousední obci Suchomasty. Na informační tabuli naučné stezky Klonk je uvedeno, že tento typ kaplí byl stavěn po roce 1680 po velké epidemii moru.

Kasulové okno je okenní otvor ve tvaru kněžského ornátu (lat. casula) užívaný na stavbách vrcholného baroka v 18. století. Kasulové okno má křivku nadokenního otvoru, ale i různě zakřivené postranní hrany a někdy i parapet. Kaplička v Málkově má nezasklené kasulové okno ve štítě nad vstupem do kapličky.

Možnost využití figur do návrhu znaku: kasulové okno

POVOLÁNÍ OBYVATEL OBCE:

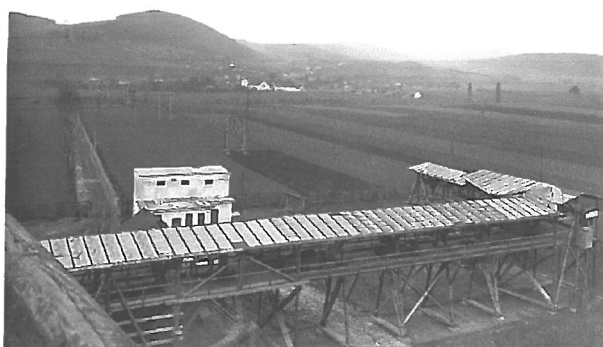
Obyvatelé obce se živili hlavně zemědělskou činností, prací v blízkých vápencových lomech a později také dojížděli za prací do průmyslových podniků v blízkém okolí.

Zemědělství obyvatelé zřejmě doplňovali ovocnářstvím, které bylo v minulých dobách velmi výnosné. O tom svědčí hned dva názvy lokalit v katastru obce: Višňovka severně od obce a Na višňovkách jihozápadně od Málkova.

Bohatství vápence v lomech v okolí Málkova na úpatí vrchu Lejškova vedlo nejprve k vzniku domácích malých vápenek, ve kterých se pálilo vápno. Majitelé tmaňského panství zřizovali na svých pozemcích nové lomy a nechávali při nich stavět pece na pálení vápna. V době největšího rozkvětu výnosného vápenictví působilo na tmaňském panství 16 pecí, které byly zásobovány kvalitním vápencem ze tří lomů.

V roce 1909 byla ve Zdicích vybudována kruhová pec na pálení vápna. Tato pec potřebovala pro svůj provoz pravidelný přísun kvalitního vápence. Velký zdroj kvalitního vápence z přelomu siluru a devonu poskytovalo právě blízké okolí včetně Lejškova. Původně povozníci sváželi vápenec z lomů koňskými potahy do zdické vápenice. Pro rychlejší a pravidelné zásobování vápenice surovinou byla v roce 1912 vybudována 7 kilometrů dlouhá lanovka. V roce 1913 přebírá výrobu plzeňská firma Wedell a po 1. světové válce Škodovy závody a.s.Plzeň, které nechaly výrobu v roce 1925 zmodernizovat. Byla postavena nová šachtová pec, ale jelikož se příliš neosvědčila, byla postavena druhá kruhová pec. Vápenec vozily povozy k lanovce i ze Suchmasta a Vinařic. Vápenec se na vrchu Lejškově těžil až do roku 1956, Po objevení velkých ložisek vápence v blízkosti Koněpruských jeskyní byly postaveny i moderní pece na pálení vápna a železniční vlečka do Berouna. Tím ztratila zdická vápenka na rentabilitě a těžba na vrchu Lejškově byla zastavena v roce 1956 a následně zdická vápenka zaniká v roce 1978.

lanovka do vápenky Zdice (zdroj: web hornictví.info)

Lidé, kteří žili v obcích v blízkosti vápencových lomů provozovali profese souvisící, jak s těžbou vápence, výrobou vápna a obchodem s ním.

Pracovníkům, kteří těžili vápenec se říkalo **lomaři, lamači nebo skalníci**. Používali ke své práci jednoduché nářadí. Práce to byla velmi namáhavá, kámen se těžil ručně.

Rozvojem výroby vápna vznikla v obcích nová řemeslná profese, a tou byli **vápeníci**. Byli to lidé, kteří vápno nejen vyráběli, ale také je rozváželi do okolí na trakařích, nebo na vozících tažených psy. To však byli **pecaři**, kteří dostávali zdarma drobné vápno a vápenný prach. Rozprodávali je v blízkém okolí. Bohatší vápeníci měli vůz pokrytý plachtou a s koňským potahem se s vápnem vydávali daleko do světa

Autor původního znaku obce Karel Liška použil do znaku sousední obce obce Tmaň symboliku vápenictví: Bílý (stříbrný) pruh uprostřed štítu symbolizuje vápenec, dva křížem položené kopáče pak pracovní nástroje pro těžbu vápence.

Možnost využití figur do návrhu znaku:

Tinktura zemědělství, lesů a přírody – zelená

Figura višňového květu: připomíná dvě lokality na katastru obce

Tinktura vápenictví- bílá barva vápence- v heraldice stříbrná, případně symbolika pracovních nástrojů

Zemědělské ani vápenické pracovní nástroje do znaku Málkova nenavrhují.

SYMBOLIKA ZASVĚCENÍ KOSTELA, JINÁ NÁBOŽENSKÁ TÉMATIKA., ŠKOLSTVÍ

Ani v literatuře, ani dotazem na farnosti v Žebráku se nepodařilo zjistit zasvěcení kapličky v Málkově.

Málkov byl rozdělen na ves, která byla přifařena k Borku, část chaloupek s hospodářským dvorem patřila pod farní správu ve Tmani.

Osada Borek leží v těsném sousedství katastru Málkova. V obci je starobylý kostel sv. Mikuláše s budovou fary se slunečními hodinami, hřbitovem a torzem bývalé zvonice. Kostel sv. Mikuláše je připomínán již roku 1228. Fara byla zničena v roce 1422 a znovu byla postavena v roce 1798, předtím bydleli faráři z Borku v Suchomastech.

Farní kostel v Tmani byl zasvěcen sv. Jiří.

Atributy sv. Mikuláše ani sv. Jiří neuvažují použít do znaku.

Farní kostel sv. Mikuláše v Borku

Sluneční hodiny na budově fary v Borku

Ruiny bývalé zvonice v Borku

Ves Málkov byla přiřkolena k Suchomastům, část chaloupek s hospodářským dvorem patřil do školy v Tmani.

Možnost využití figur do návrhu znaku:

Polcení štítu představuje rozdělení obce na dvě poloviny vzhledem k příslušnosti částí obce k jiné fáře a škole.

MÍSTNÍ ZAJÍMAVOSTI - přírodní

Hlavní dominantou okolí Málkova je vrch Lejškov. Název Lejškov nese celý skalní masív s dvěma vrcholy, z nichž vyšší dosahuje 487 m.n.m. a nižší je o 16 výškových metrů nižší. Stejný název nese i samota na západním úbočí kopce. Holá strana Lejškova je obrácená k Málkovu, Borku a Suchomastům a tamní obyvatelé vrch nazývají Lejškov, tmaňští jej nazývají Hora. Severní strana ke Tmani je zalesněná. Vlastní vrch Lejškov je pokračováním táhlého kopce, odděleného cestou z Málkova do Tmaně a Lounína.

V lokalitě Lejškov se nacházejí staré lomy a jejich okolí s lomovými haldami. Částečně se nalézají v katastrálním území Málkova a hlavní část bývalých lomů je v těsném sousedství

hranice katastru na území obce Suchomasty. V bývalých lomech se nacházejí poměrně často zkameněliny živočichů z ordovického a silurského období. Z toho období také pocházejí i okolní vápence.

Na zahradě domu čp 7 na parcele č.21 se nachází javor mléč (*Acer platanoides*). Který byl vyhlášen Okresním národním výborem v Berouně vyhláškou s datem vydání 9.12.1986 s datem účinnosti 1.1.1987 památným chráněným stromem, Majestátnost stromu dokládají jeho míry : výška 21 m a obvod 254 cm.

Statek č.7 na zahradě památný javor mléč

Javor mléč

Javor mlč plody, plodenství

Rubová strana listu javoru mlče

Lokalita Lejškova patří k velmi významným geologickým nalezištím Českého masivu v středočeské oblasti Barrandienu. Staré lomy na výšině Lejškov odkrývají nižší polohy lochkovského souvrství (spodní devon), a to ve spodní části ve facii radotínských vápenců, ve vyšší části ve facii kotýzských vápenců. Radotínské vápence poskytly v nižším lomu (tunelu) významnou, zejména dendroidovou a graptolitovou faunu, která lokalitu mezinárodně proslavila (nejbohatší dendroidová fauna spodního devonu v Evropě), z týchž poloh pochází i holotyp graptolita *Monograptus uniformis*, podle jehož nástupu je světově vedena hranice silur - devon.

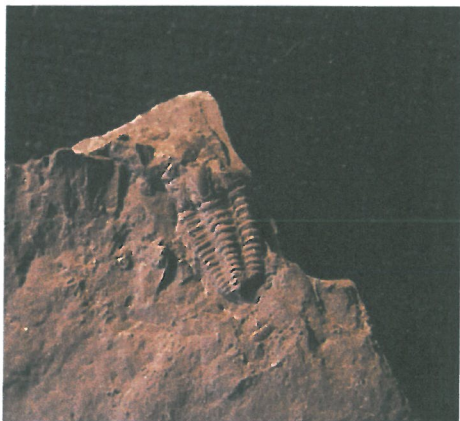

- Nález dendroidního graptolitu (lokalita Lejškov)-Chlupáčovo muzeum

Vyšší části odkvyu je typickým příkladem vertikálního faciálního přechodu z radotínských do kotýzských vápenců. Ve východní části výšiny jsou odkryty i nejvyšší polohy přídolského souvrství s faunou.

Na legendární Barrandově lokalitě Lejškov se vyskytovalo naleziště trilobitů *Kloucekia pachypa* v počtu několika set kompletních většinou stočených jedinců. Tato lokalita je v současné době ztracena. *Kloucekia* se vyskytuje prakticky na všech lokalitách spodních a středních poloh králodvorského souvrství.

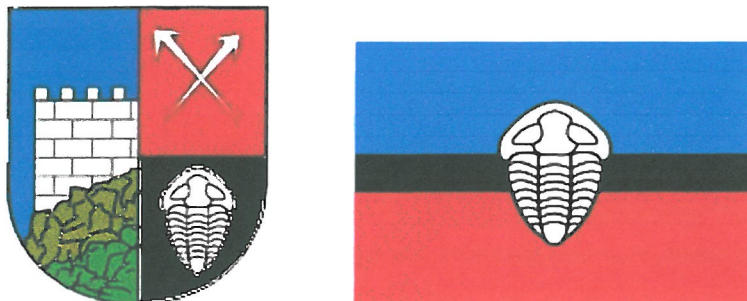
Trilobiti byli pozoruhodní živočichové, členovci, kteří se na Zemi vyskytovali již více než před 500 mil. lety. Byli to typičtí představitelé prvohor, éry kdy se začali vytvářet složitější životní formy. Nejmenší popsaný druh je sotva 1 mm velký, největší pak dosahuje velikosti přes 90 cm. Dnes je známo skoro 20 000 druhů. Vyhynuli na konci prvohor. Největšího rozkvětu dosáhli trilobiti ve svrchním kambriu a ordoviku. Opětovně dalšího vrcholu dosáhli pak v devonu a v permu po velkém vymírání nadobro zmizeli. Jednalo se o mořské živočichy. Trilobiti žili většinou při dně a spíše než plaváním se pohybovali kráčením. Měli článkované tělo pokryté exoskeletem, který v průběhu růstu svlékali. Tělo bylo tvořeno hlavou (cephalon), trupem (thorax) a zadečkem (pygidium). Měli mnoho dvouvětevných nohou se žábami. Při napadení se stáčeli do klubička. Měli také řadu nepřátel, od hlavonožců počínaje po ryby konče. Živil se drobným organickým materiálem v kalu u dna. Někteří byli i draví a napadali i jiné druhy trilobitů.

Známá naleziště trilobitů celosvětového významu jsou na území Barrandienu- mezi Plzní a Prahou.

V české komunální heraldice byla figura trilobita poprvé použita ve znaku městyse **Jince**. Jince byly povýšeny na městys císařským rozhodnutím z 5. prosince 1900. Privilegium bylo

vydáno Františkem Josefem I. 13. února 1902. Zároveň byl dán městysi znak v jehož levém dolním poli černém je stříbrný trilobit druhu *Ellipsocephalus hoffi* připomínající bohaté naleziště těchto zkamenělých prvohorních trilobitů

V roce 2008 byla městysi Jinci udělena vlajka Vlajku městyse navrhl heraldik Jan Tejkal a byla udělena Rozhodnutím číslo 30 z 11.4.2008 předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ing. Miloslavem Vlčkem

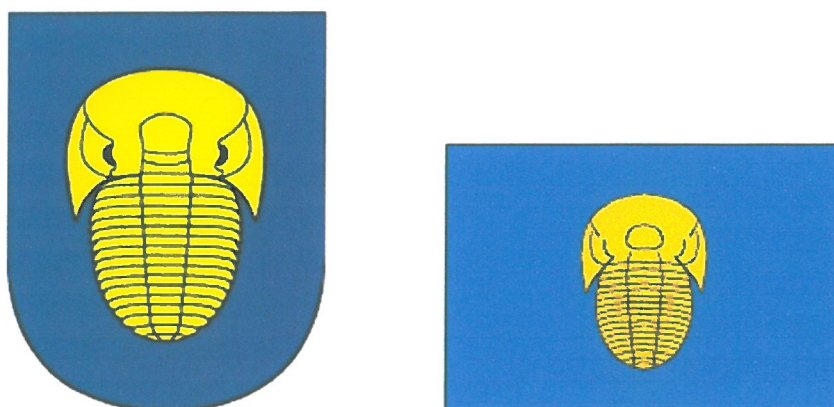

Popis znaku: Polcený štít. Do pravého modrého pole vynikají šikmá skála, dole zalesněná, přirozené barvy a vyrůstající volná kvádřovaná stříbrná hradba se čtyřmi stínkami. Levé pole červeno - černě dělené, nahoře zkřížené cvočkářské hřeby, dole trilobit, obojí stříbrné.

Popis vlajky: List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, černý a červený v poměru 3 : 1 : 3. Uprostřed listu bílý trilobit. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

Další obcí, která používá znak a vlajku se symbolem trilobita jsou **Skryje**. Obecní symboly navrhl ředitel kladenského archivu Mgr. Václav Krůta a byly uděleny Rozhodnutím číslo 9 z 18.11.1998 předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR profesora Václavem Klausem.

Modrá barva štítu znázorňuje polohu obce nad řekou Berouňkou a trilobit *Ellipsocephalus Germari* je zástupce trilobitů, jejichž zkameněliny objevil v katastru obce Joachim Barrande.

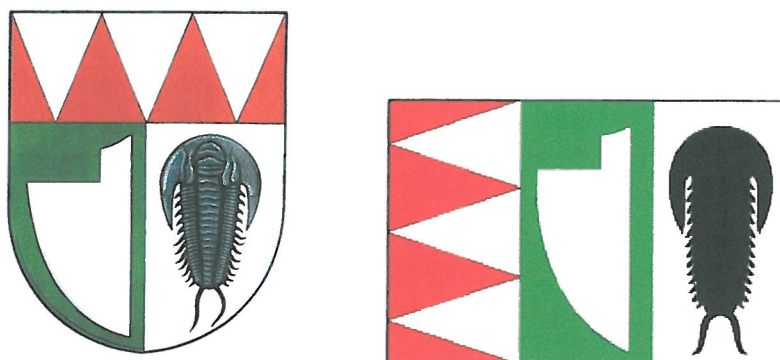
Popis znaku: V modrém štítě zlatý trilobit.

Popis vlajky: Modrý list se žlutým trilobitem. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Obec **Čelechovice na Hané** na Prostějovsku má v části znaku rovněž trilobita. Znak obce navrhl heraldik **Jiří Louda** (autor českého znaku) Trilobit v heraldicky levé části štítu zastupuje místní část Kapli, jejíž okolí je bohaté na zkameněliny v devonských vápencích i

charakteristické trilobity. Stříbrné (bílý) pole, v němž trilobit leží, představuje vápence

Obecní symboly byly uděleny Rozhodnutím číslo 87 z 27.6.2001 předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR profesora Václava Klause.

Popis znaku: V zeleno-stříbrně polceném štítě pod červenou hlavou se třemi stříbrnými klíny vpravo stříbrná radlice, vlevo černý trilobit.

Popis vlajky: List tvoří tři svislé pruhy, červený, zelený a bílý. V žerďovém tři bílé vlající klíny s vrcholy na žerďovém okraji, ve středním bílá radlice ostrím k žerdi a hrotem dolů a ve vlajícím černý trilobit. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

V letech 2000-2010 proběhl **výzkum motýlů** v lokalitě Lejškov, zejména v oblasti jižně orientovaného svahu s opuštěným vápencovým lomem i ve východní části lokality, který byl zaměřen na výzkum motýlů skupiny Macrolepidoptera. Průzkum provedl v rámci své rigorózní práce Jan Veverka. V lokalitě bylo zjištěno 67 motýlů skupiny Macrolepidoptera. Mezi skupinu druhů s největší indikační hodnotou 1.stupně patří i modrásek hnědoskvrnný (*Polyommatus daphnis*). Tento motýl patří i do Červeného seznamu ohrožených druhů ČR kriticky ohrožených druhů. Motýl žije v suchých, stepních lokalitách, výslunných stráních, suchých úvozech, železničních náspech, předpolích lomů s odstraněnou zeminou, extenzivních pastvinách či extenzivně využívaných suchých loukách. Pro návrh znaku byl zvolen samec motýla, který je prakticky celý modře zbarvený. Svojí barvou vhodně koresponduje do návrhu znaku při využitelnosti modré barvy ze znaku Trmalů ze Toušic a Tmaně.

Možnost využití figur do návrhu znaku:

Využití siluety vrchu- jeden vrchol Lejškova v katastru Málkova

Figura trilobita podle významného naleziště v lomech u Málkova.

Figura listu nebo plodenství javoru mléče na paměť památného stromu v obci.

Figura motýla modráška dle významné lokality naleziště Lejškov

CELKOVÉ ZHODNOCENÍ A DOPORUČENÍ :

Po vyhodnocení jednotlivých oblastí k využití pro návrhy znaku obce doporučuji využít:

TINKTURY: zelenou, stříbrnou a modrou

Zelená symbolizuje zemědělství, lesy, louky v okolí obce Málkov

Stříbrná(znak)-bílá(vlajka) - symbolizuje vápenec, bývalé lomy

Modrá je použita ze znaku významného rodu Trmalů ze Soušic a obce Tmaně, pod jejíž panství Málkov v historii patřil.

FIGURY : vrch Lejškov, kasulové okno, višňový květ, list nebo plodenství javoru mléče, trilobit, motýl, polcení štítu.

Vrch Lejškov-významná krajinná dominanta spjatá bezprostředně s Málkovem

Kasulové okno- zajímavý výrazný stavební prvek z kaple v obci Málkov.

Višňový květ- připomínka jmen dvou lokalit v katastru Málkova připomínající zřejmě dávné pěstování višní- Na Višňovkách, Višňovka.

List nebo plodenství javoru mléče-připomínka významného stromu v obci

Trilobit připomíná významné naleziště zkamenělin v bývalých lomech v okolí Málkova

Motýl představuje významnou lokalitu výskytu i ohrožených druhů motýlů i v lokalitě Lejškov

Polcení štítu je připomínkou na rozdělení obce na dvě části v náboženské i školské správě, připomínka části zalesnění a části bez porostu masivu Lejškova, významný geologický nález rozhraní siluru a devonu

Z návrhů znaků, jejich barevnosti i proporcí je odvozen návrh příslušné vlajky. Vlajku je lépe pojednávat v pruzích a jednoduchých geometrických obrazcích než přejímat figuru ze znaku. Je to jednak praktičtější pro výrobu vlajky a jednak při pověšení vlajky a jejím vlátí za větru je figura tak deformována, že stejně nikdo neví, co je ve vlajce za figuru a její deformovaná

podoba působí nepěkně i na nestranného pozorovatele, který se marně snaží rozluštit ,co vlastně na vlajce je..

POUŽITÉ PRAMENY:

Václav Babička: Původ místních jmen na Podbrdsku str.11-21 Sborník Státního okresního archivu v Berouně **MINULOSTÍ BEROUNSKA 17**, Beroun 2014

UMĚLECKÉ PAMÁTKY ČECH K/O díl druhý, str.345, Nakladatelství **ACADEMIA Praha**

OBZOR Informační časopis obce Tmaň, Leden 2011, číslo 1/2011, ročník XXIII.

OTTŮV SLOVNÍK NAUČNÝ: Ilustrovaná encyklopedie obecných vědomostí
Jan Otto 1900 ,díl 16, str.710

GEOGRAFIE – SBORNÍK ČESKÉ GEOGRAFICKÉ SPOLEČNOSTI

rok 2009 • číslo 3 • ročník 114

Tomaš Bayer, Markéta Potůčková, Miroslav Čábelka

Kartometrická analýza starých map českých zemí: Mapa Čech a mapa Moravy od Petra Kaeria rok 2009 • číslo 3 • ročník 114, str.230-243.

August Sedláček : **ČESKOMORAVSKÁ HERALDIKA II** – část zvláštní, vydáno v Praze roku 1925 nákladem České akademie věd a umění, reprint nakladatelství ARGO Praha v roce 1997. Str.245-245.heslo Trmalové z Toušic,

Jan Pelant: **ERBY ČESKÉ, MORAVSKÉ A SLEZSKÉ ŠLECHTY** Praha 2013. Trmalové z Toušic str.485.

Milan Mysliveček: **VELKÝ ERBOVNÍK, svazek 1**, vydalo nakladatelství FRAUS v Plzni v roce 2005, str.28., heslo karafiát

Bohuslav Paprocký z Hlahol a Paprocké vůle: **ZRCADLO SLAVNÉHO MARKRABSTVÍ MORAVSKÉHO**, 1593, Diadochov, 1602, Štambuch slezský, 1609.

Jaroslav Herout: **STALETÍ KOLEM NÁS**, Přehled stavebních slohů, Paseka, Praha 2005

Bouček, B. (1957): **THE DENDROID GRAPTOLITES OF THE SILURIAN OF**
www.garten.cz

KRONIKA MÁLKOVA

BOHEMIA. - Rozpr. Ústř. Úst. geol., 23, 1-239. Praha.

Chlupáč, I. (1987, ed.): **ZÁKLADNÍ GEOLOGICKÁ MAPA A VYSVĚTLIVKY ČSSR 1:25 000**, list 12-413 Králův Dvůr. - Ústřední Ústav geologický, Praha.

Chlupáč, I., Jaeger, H. a Zikmundov, J. (1972): **THE SILURIAN-DEVONIAN BOUNDARY IN THE BARRANDIAN.**- Bull. Canad. Petrol. Geol., 20 (1), 104-174. Calgary.

RNDr.P.Budil, Ph.D.:**DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE ČESKÉ GEOLOGICKÉ SLUŽBY**
k vydání územního rozhodnutí pro zavezení lomu v k.ú. obce Málkov z 8.1.2016

www.psp.cz – **REKOS**, Parlament České republiky, databáze komunálních symbolů

Sborník ČESKÝ KRAS XXXVII(2011) Jan Veverka: **PŘÍSPĚVEK K POZNÁNÍ FAUNY MOTÝLŮ (LEPIDOPTERA) LOKALITY LEJŠKOV**

www.BioLip.cz- obrázky motýlů, autor foto Michal Koupý

Vojtěch rytíř Král z Dobré Vody: **HERALDIKA** – Souhrn pravidel a předpisů znakových, vydal nakladatel ŠTORCH v Praze- Karlíně roku 1900, reprint nakladatelství GARN v roce 2003.

www.wikipedia.cz

Zpracoval : ing.Jaroslav Verner
Červen 2016